

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8To/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8422010237
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Sninský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8422010237.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Sninského a sudcov JUDr. Lucie Bašistovej a Mgr. Iva Maruščáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.11.2022, v trestnej veci proti obžalovanému A. B. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/15/2022 zo dňa 20.07.2022, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovaného A. B. **z a m i e t a .**

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T/15/2022 zo dňa 20.07.2022 bol obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom C. XXX/XX, D., t. č. ÚVTOS Prešov, uznaný vinným z prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

- si dňa 09.03.2022 v obci Huncovce, okres Kežmarok osobne do vlastných rúk prevzal poštou zaslanú výzvu Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 124/2019 zo dňa 04.03.2022, podľa ktorej mal ihneď po jej obdržaní nastúpiť do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove, na výkon trestu odňatia slobody v trvaní 10 mesiacov, uložený rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T 124/2019 zo dňa 22.11.2019, pričom uznesením Okresného súdu Kežmarok zo dňa 27.01.2022 pod sp. zn. 9T 124/2019 súd vyslovil, že sa odsúdený v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia neosvedčil a trest odňatia slobody v trvaní 10 (desiatich) mesiacov vykoná, pričom do výkonu trestu bez vážneho dôvodu po obdržaní výzvy nenastúpil a preto bol následne dňa 01.04.2022 dodaný do Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody v Prešove.

Za to mu bol uložený podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l) Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 43 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 3 (troch) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, do zápisnice o hlavnom pojednávaní dňa 20.07.2022 podal obžalovaný odvolanie, ktoré ale do rozhodnutia odvolacieho súdu bližšie neodôvodnil napriek tomu, že mu napadnutý rozsudok po jeho vyhotovení bol doručený dňa 26.09.2022 a jeho obhajcovi prítomnému na hlavnom pojednávaní bol doručený dňa 08.09.2022.

Na základe takto podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Trestného poriadku /ďalej len Tr. por./, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť

napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V prejednávanej veci, keďže obžalovaný urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. a bol poučený podľa § 257 ods. 5 Tr. por., len pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a nezistiac také chyby, po vykonaní svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že podané odvolanie nie je dôvodné.

Pokiaľ ide o výrok o vine, ako už bolo uvedené, na hlavnom pojednávaní dňa 20.07.2022 bolo po splnení zákonných podmienok prijaté vyhlásenie obžalovaného A. B. podľa § 257 ods. 7 Tr. por. o vine.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por., ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Podľa ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., je dôvodom na dovolanie to, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Po preskúmaní napadnutého rozsudku a konania, ktoré mu predchádzalo, odvolací súd nezistil žiadne skutočnosti, na základe ktorých by mohol dospieť k záveru, že zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu. Okresný súd na hlavnom pojednávaní dňa 20.07.2022 poskytol obžalovanému plný rozsah príležitosti na uplatnenie jeho práva obhajovať sa sám, i prostredníctvom obhajcu, ktorý vzhľadom na vtedy existujúci dôvod povinnej obhajoby bol prítomný na hlavnom pojednávaní. Okresný súd pritom v posudzovanej trestnej veci, podľa názoru krajského súdu, konal aj na základe zákonne vykonaného prípravného konania a zabezpečil vykonanie dokazovania v podstate v takom rozsahu, ako to bolo v zmysle ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por. pre správne zistenie skutkového stavu nevyhnutné. Pri hodnotení dôkazov súd prvého stupňa postupoval podľa § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel k správnym, zákonným a odôvodneným skutkovým i právnym záverom, a preto sa odvolací súd v plnom rozsahu k jeho zisteniam a úvahám pripája bez toho, aby bolo potrebné ich v tomto uznesení opakovať, nakoľko rozhodnutie súdu prvého stupňa a rozhodnutie odvolacieho súdu v o veci samej tvorí jeden celok.

Podľa § 34 ods. 1, 4 Trestného zákona /ďalej len Tr. zák./, trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Podľa § 34 ods. 3 Tr. zák., trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pokiaľ ide o napadnutý výrok o treste, okresný súd odkazoval na ustanovenie § 38 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Pri ukladaní trestu bral súd do úvahy jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zák., a to že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne ho na hlavnom pojednávaní oľutoval. Poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. j) Tr. zák., a to že páchatel viedol pred spáchaním trestného činu riadny život, súd nemohol vziať do úvahy a aplikovať pri ukladaní trestu, keďže obžalovaný má vo výpise z registra trestov 2 záznamy a z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky za obdobie od 09.10.2018 do 07.04.2022 14 záznamov, posledný zo dňa 09.07.2021. Súd pri ukladaní trestu neprihliadal na skoršie odsúdenie obžalovaného rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 9T/124/2019 zo dňa 22.11.2019, keďže v súvislosti s týmto rozsudkom a ním uloženým pôvodne podmieneným trestom odňatia slobody s určenou skúšobnou dobou došlo k spáchaniu trestného činu, za ktorý bol v tomto konaní obžalovaný uznaný vinným odsudzujúcim rozsudkom s tým vysvetlením, že išlo by o dvojnásobné pričítanie tej istej okolnosti v rámci príťažujúcej okolnosti, keďže tá istá skutočnosť predstavuje zákonný znak skutkovej podstaty trestného činu, o ktorom sa koná v tomto trestnom konaní sp. zn. 1T/15/2022.

Pokiaľ ide o tieto skutočnosti, odvolací súd sa pre ich zákonnosť a dôvodnosť s nimi stotožňuje, no pokiaľ ide o záver súdu prvého stupňa, že tento pri ukladaní trestu súd bral do úvahy jednu prirážajúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., keďže obžalovaný bol už v minulosti za trestný čin odsúdený Okresným súdom Prievidza v konaní sp. zn. 1T/44/2021, s týmto sa stotožniť nemohol, nakoľko ušlo pozornosti súdu prvého stupňa, že odsúdenie Okresným súdom Prievidza v konaní vedenom pod sp. zn. 1T/44/2021, v ktorom bol vyhlásený rozsudok zo dňa 23.06.2021, právoplatný dňa 22.07.2021, v ktorom išlo o skutok spáchaný v rámci doby od dňa 07.02.2020 do 14.03.2020, teda v čase, kedy obžalovaný bol mladistvý, vykonal trest odňatia slobody na 2 mesiace dňa 03.10.2021 a podľa § 121 ods. 1 Tr. zák. sa tak na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Správne tak mal okresný súd odkazovať na absenciu prirážajúcich okolností uvedených v § 37 Tr. zák. a vychádzať z prevahy poľahčujúcich okolností, teda ukladať trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby upravenej podľa § 38 ods. 3 Tr. zák., teda v danom prípade do 16 mesiacov.

Uvedené pochybenie ale nevedlo odvolací súd k zásahu do výroku o treste, nakoľko súd prvého stupňa uložil trest odňatia slobody v rámci uvedenej trestnej sadzby, a to dokonca pri jej dolnej hranici, pričom ešte možno zohľadniť ako zákonnú jeho úvahu, že pri určovaní druhu a výmery trestu prihliadol na osobu obžalovaného, výšku skôr uloženého trestu a jeho predošlé správanie, ale aj na spôsobené následky trestného činu. Aj keď uloženie trestu odňatia slobody na 3 mesiace možno považovať skôr za trest mierny, nebolo možné v neprospech obžalovaného zmeniť uložením prísnejšieho trestu, nakoľko absentovalo odvolanie podané prokurátorom v neprospech obžalovaného. Takto druh a výmera trestu, pre naplnenie generálnej i individuálnej prevencie trestu, musí postačovať.

Pokiaľ ide o spôsob výkonu trestu odňatia slobody, aj v tomto nemohol odvolací súd meniť napadnutý rozsudok v neprospech obžalovaného pre absenciu odvolania prokurátora podaného v tomto smere v neprospech obžalovaného. Bolo tak na súde prvého stupňa, ak v prospech obžalovaného využil benefit Trestného zákona, keď nepristúpil k zaradeniu obžalovaného na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia. Odvolací súd nemohol napadnutý rozsudok v tomto smere meniť napriek tomu, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplývalo, v čom konkrétne považoval súd prvého stupňa mieru narušenia páchatel'a za takú, že ju s prihliadnutím aj na závažnosť trestného činu použil ako dôvod pre využitie ustanovenia § 48 ods. 4 Tr. zák..

Takto možno uzavrieť, že pokiaľ ide o trest, ktorý bol obžalovanému uložený, nie je dôvod meniť ho v jeho prospech, a to ani čo do výmery, ani čo do druhu trestu a spôsobu jeho výkonu. Bolo teda nevyhnutné potvrdiť aj zákonnosť výroku o treste, ktorý bol ukladaný v rámci zákonných trestných sadzieb.

Z uvedených dôvodov odvolací súd odvolanie obžalovaného zamietol ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.